

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เอดส์ (AIDS) เป็นกลุ่มอาการของโรค ที่เกิดขึ้นเนื่องจากภูมิคุ้มกันของร่างกายบกพร่อง คำว่า "AIDS" ย่อมาจากคำว่า Acquired Immune Deficiency Syndrome มีการรายงานเกี่ยวกับเอดส์เป็นครั้งแรกเมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2524 โดยศูนย์ควบคุมโรคติดต่อของสหรัฐอเมริกา (Centers for Disease Control) ว่าพบเอดส์ในกลุ่มชายรักร่วมเพศ 5 คน โดยมีอาการแสดงออกหลายอย่าง ซึ่งเป็นผลจากการที่ร่างกายมีภูมิคุ้มกันโรคเสื่อมลง และได้มีการพิสูจน์แน่ชัดว่าการที่ร่างกายมีภูมิคุ้มกันโรคเสื่อมลงนั้นมีสาเหตุจากเชื้อไวรัสชนิดหนึ่ง คือ Human Immunodeficiency Virus มีชื่อย่อว่า HIV ซึ่งสามารถติดต่อไปยังผู้อื่นได้ และเป็นสาเหตุให้ร่างกายติดเชื้อโรคต่าง ๆ แทรกซ้อนได้ง่ายกว่าคนปกติ แม้ว่าจะได้รับการรักษาอย่างดีที่สุด แต่ผู้ป่วยเหล่านั้นก็ยังไม่มีการรอดชีวิตแม้แต่รายเดียว เอดส์จึงถือเป็นกลุ่มอาการของโรคติดต่อร้ายแรงชนิดหนึ่ง (กระทรวงสาธารณสุข, 2531: 3)

เนื่องจากการระบาดของเอดส์เป็นไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้น เอดส์ จึงนับเป็นมหันตภัยที่คุกคามชาวโลกอยู่ในศตวรรษนี้ ซึ่งในหลายประเทศ สถานการณ์ของปัญหาเรื่องเอดส์ได้ลงลึกถึงระดับที่ต้องเตรียมความพร้อมของสังคมเพื่อเผชิญหน้ากับการอยู่ร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์และผู้ป่วยเอดส์อย่างไม่แปลกแยก นับตั้งแต่มีการรายงานเรื่องเอดส์เป็นครั้งแรก โดยศูนย์ควบคุมโรคติดต่อของสหรัฐอเมริกา เมื่อเดือนมิถุนายน ปี พ.ศ. 2524 จนถึงปัจจุบัน (พ.ศ. 2541) พบว่า มีผู้ป่วยเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก เฉพาะในปี พ.ศ. 2540 ที่ผ่านมามีผู้ติดเชื้อเอดส์เป็นรายใหม่ทั่วโลกถึง 5.8 ล้านคน หรือโดยเฉลี่ยวันละ 16,000 คน ปัจจุบันมีคนติดเชื้อเอดส์ทั่วโลกประมาณ 30.6 ล้านคน มีเด็กกำพร้าจากปัญหาเอดส์ 8.2 ล้านคน และมีผู้ป่วยที่เสียชีวิตจากเอดส์ถึงปี พ.ศ. 2540 รวมทั้งสิ้น 11.7 ล้านคน (เพ็ญจันทร์ ประดับมุข, 2541: 1)

สำหรับประเทศไทย ได้มีรายงานผู้ป่วยเอดส์เป็นครั้งแรกเมื่อเดือนกันยายน 2527 ผู้ป่วยเอดส์คนแรกที่พบในประเทศไทยเป็นชายรักร่วมเพศที่เดินทางกลับมาจากต่างประเทศ ต่อมาอีก 6 เดือน รัฐบาลไทยได้ตระหนักถึงภัยอันตรายของเอดส์ โดยกระทรวงสาธารณสุข ได้ประกาศให้เอดส์เป็นโรคที่ต้องแจ้งความตามกฎหมาย ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2528 เพื่อประโยชน์ในการค้นหาผู้ป่วย และได้จัดตั้งคณะกรรมการประสานงานเพื่อควบคุมเอดส์ขึ้นเมื่อวันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ. 2528 นอกจากนี้ ยังได้ประสานงานกับกระทรวงมหาดไทยในการออกกฎกระทรวงมหาดไทย ตามความในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2528 ให้เอดส์เป็นโรคต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักรไทย และสามารถกักกัน หรือให้ออกนอกราชอาณาจักรไทยได้ ซึ่งมีผลบังคับใช้ในปีถัดมา คือ ปี พ.ศ. 2529 (กระทรวงสาธารณสุข, 2531)

การแพร่กระจายของเอดส์ในประเทศไทย ค่อนข้างจะรวดเร็วในทศวรรษที่ผ่านมา ข้อมูลล่าสุดของกองระบาดวิทยา ที่ได้รับจากสถานบริการทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ตั้งแต่ ปี 2527 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2541 พบว่ามีผู้ป่วยเอดส์ 81,178 ราย มีผู้เสียชีวิตไปแล้ว 21,418 ราย และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นทุกปี (กระทรวงสาธารณสุข, 2541: 4-5)

ในประเทศสิงคโปร์ พบว่า มีการระบาดของเชื้อเอชไอวีครั้งแรกในปี ค.ศ. 1985 (พ.ศ. 2528) โดยในปีนั้นมีผู้ติดเชื้อเอชไอวี 2 คน (Asean Report, 1994: 1) ต่อมาในปี ค.ศ. 1998 (พ.ศ. 2541) ตามรายงาน ณ วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 1998 พบว่า ประเทศสิงคโปร์มีผู้ติดเชื้อเอชไอวี 359 คน (World Health Organization, 1998: 194)

เมื่อเปรียบเทียบอัตราส่วนผู้ป่วยเอดส์ต่อประชากรทั้งหมดของประเทศไทย และประเทศสิงคโปร์ พบว่า ประชากรของประเทศไทยประมาณ 60 ล้านคน มีผู้ป่วยเอดส์ 81,178 คน จะพบผู้ป่วยเอดส์ 1 คน ต่อประชากร 739 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.13 ส่วนประเทศสิงคโปร์มีประชากรประมาณ 3 ล้านคน มีผู้ป่วยเอดส์ 1 คน ต่อประชากร 8,356 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.01

เชื้อไวรัสเอชไอวีซึ่งเป็นสาเหตุของเอดส์ สามารถแพร่จากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหนึ่งได้ด้วยวิธีการดังนี้

1. ติดต่อผ่านทางเพศสัมพันธ์ ทั้งแบบรักร่วมเพศและรักต่างเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชายรักร่วมเพศ ซึ่งบางส่วนมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงกันข้ามด้วย จึงเป็นการแพร่กระจายโรคไปสู่สตรี
2. ติดต่อทางกระแสเลือดโดยวิธีต่าง ๆ
 - 2.1 โดยรับการถ่ายเลือดจากผู้ให้เลือดที่มีเชื้อเอดส์
 - 2.2 โดยการรับบริจาคอวัยวะจากผู้บริจาคที่มีเชื้อเอดส์
 - 2.3 โดยผ่านทางเข็มฉีดยาหรืออุปกรณ์การฉีดยาและการเจาะเลือด โดยการใช้อุปกรณ์ร่วมกับผู้มีเชื้อเอดส์
3. ติดต่อผ่านทางมารดาที่มีเชื้อไวรัสเอชไอวี ไปยังทารกในระหว่างการตั้งครรภ์ ขณะคลอด และระยะหลังคลอดใหม่ ๆ

ปัจจุบัน เอดส์ ได้แพร่หลายอย่างกว้างขวางไปยังประชาชนทุกกลุ่มอาชีพ ไม่จำกัดเฉพาะกลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยง หรือกลุ่ม homosexual เท่านั้น (สุวลักษณ์ อัครเดชา และ ประไพพรรณ ด้านประดิษฐ์, 2540: 82-90) และทราบได้ที่ยังไม่มีหนทางหรือไม่สามารถค้นพบวิธีการรักษารวมทั้งมาตรการควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพ การป้องกันจึงเป็นวิธีเดียวที่จะช่วยให้การแพร่กระจายของโรคลดน้อยลง การรักษาโดยใช้ยา AZT (Azidothymidin) หรือตัวยาอื่นที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน เป็นเพียงการชะลออาการของโรคเท่านั้น มิใช่เป็นการรักษาที่จะทำให้หายขาดได้ ดังนั้น ถือได้ว่าเอดส์เป็นปัญหาสำคัญทางด้านสาธารณสุขสังคม และ เศรษฐกิจของชุมชน ตั้งแต่ระดับหมู่บ้านขึ้นไปจนถึงระดับชาติและระดับโลก

ขณะนี้ การแพร่ระบาดของเชื้อโรค HIV/AIDS ได้กระจายไปเกือบทั่วโลก ทำให้หน่วยงานและบุคลากรทางสาธารณสุขแต่ละประเทศ ต้องพยายามให้ความสำคัญต่อการเฝ้าระวังรักษาบุคคล ที่ต้องทุกข์ทรมานจากภาวะการติดเชื้อดังกล่าว หน่วยงานที่เกี่ยวกับเอดส์ขององค์การอนามัยโลก (The World Health Organization's Global Programme of AIDS: WHO/GPA)

ได้เล็งเห็นความสำคัญของความร่วมมือกับองค์กรเอกชนในการต่อสู้กับภัยจากการแพร่ขยายของเชื้อไวรัสนี้ และนับเป็นความจำเป็น ที่ควรจะให้ความหมายของเอดส์ ในเชิงของปัญหาสังคมและการพัฒนา มากกว่าจะมองเพียงประเด็นที่เป็นโรคทางการแพทย์ ดังนั้น การชี้ให้เห็นถึงผลกระทบทางสังคม ทำให้เกิดการประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรต่าง ๆ ชัดเจนขึ้น ทั้งนี้ องค์กรช่วยเหลือเอกชน และผู้ช่วยติดเชื้อ HIV/AIDS เอง ก็ต้องให้ความร่วมมือในการสร้างมุมมองที่ถูกต้องให้แก่สังคมด้วย (มาลี บุญศิริพันธ์, 2539: คำนำ)

ประเทศต่างๆ ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ และนโยบายการรณรงค์เรื่องเอดส์แก่ประชาชน ซึ่งในการนี้จะต้องมีการถ่ายทอดและปลูกจิตสำนึกถึงภัยที่เกิดจากเอดส์แก่ประชาชนด้วย โดยในทุก ๆ วันที่ 1 ธันวาคมของทุกปี จัดให้เป็นวันรณรงค์เอดส์สากล "World AIDS Day" สำหรับปี พ.ศ. 2539 มีคำขวัญว่า "One World One Hope" หรือ "โลกนี้ยังมีหวังร่วมพลังหยุดยั้งเอดส์" ซึ่งคำขวัญดังกล่าว มาจากคำขวัญของการจัดประชุมที่ประเทศแคนาดาเมื่อเดือนกรกฎาคม ปี พ.ศ. 2539 โดยให้คำนิยามศัพท์คำขวัญดังกล่าวไว้ดังนี้

- One World - ไม่มีคนใดหรือประเทศใดอยู่พ้นการคุกคาม และผลกระทบของ HIV/AIDS ไม่ว่าทวีปใด วัฒนธรรมแบบไหน มาตรฐานชีวิตเช่นไร ประชาชนจะได้รับผลเสียทั้งสิ้น จึงจะต้องผนึกกำลังภายใต้ภัยพิบัตินี้
- One Hope - ประชาชนทั่วโลกหวังต่อการรักษาหายขาด หวังต่อการมีวัคซีนป้องกัน หวังที่จะเห็นการยุติการรังเกียจ แบ่งแยก และสิ้นสุดการปฏิบัติ
- (พลเดช ปิ่นประทีป, 2539: 5)

เนื่องจากว่าเมื่อเริ่มแรกของการแพร่ระบาดของเอดส์นั้น ไม่มีใครคิดมาก่อนว่าจะกลายเป็นปัญหาทางด้านสุขภาพอนามัย และเป็นปัญหาใหญ่ของสังคม กลุ่มบุคคลที่มีปฏิกิริยาเรียกร้องความสนใจ คือ กลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เริ่มจากในสหรัฐอเมริกาและยุโรป ตามลำดับ การเรียกร้องดังกล่าวเกิดขึ้นในนาม

ของชมรมและสมาคมต่าง ๆ เช่น Gay Men's Health Crisis และ ACT UP! ในประเทศสหรัฐอเมริกา Body Positive and the Terrence Higgins Trust ในประเทศอังกฤษ AIDES ในประเทศฝรั่งเศส และ HIV Association ในประเทศเนเธอร์แลนด์ ปฏิบัติการดังกล่าวก่อให้เกิดสถานการณ์แห่งความไม่แน่ใจระยะหนึ่ง จนกระทั่งกลุ่มวิชาชีพที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น กลุ่มบุคลากรทางด้านชีวแพทยศาสตร์และเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานสาธารณสุขเริ่มสนใจสนองตอบ ตั้งแต่นั้นมา เสียงเรียกร้องเริ่มเข้มแข็งขึ้นเป็นลำดับ ทั้งแนวคิดและการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความร้ายแรงของเอดส์ ต่อมา มีความคิดเห็นในวงการแพทย์ว่าจะต้องแสดงให้เห็นทั่วไปอย่างกว้างขวาง สื่อมวลชนได้ให้ความสนใจต่อเรื่องนี้เช่นกัน เพราะโดยหน้าที่เท่ากับเป็นแหล่งข่าวใหม่ ที่ได้ข้อมูลทั้งความก้าวหน้าและความล้มเหลวทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ เป็นเรื่องสนองความอยากรู้ของผู้อ่าน ข้อมูลต่างๆ ได้รับการเสนอทั้งในรูปของสารคดี บทความ และรายการที่น่าสนใจหลายรูปแบบ เช่น จดหมายถึงบรรณาธิการ รายการสนทนา ฯลฯ และด้วยเหตุที่ต้องพยายามจำกัดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสดังกล่าวโดยการส่งเสริมให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในวงกว้าง ทำให้รัฐบาลของหลายประเทศหันมาให้ความสำคัญแก่การณรงค์ผ่านสื่อมวลชน เพื่อให้ข่าวสารเรื่องเอดส์แก่ประชาชนอย่างถูกต้องและต่อเนื่อง (มาลี บุญศิริพันธ์, 2539: 22-23)

หนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่ง ที่สามารถสร้างพลังในการโน้มน้าวใจ ทำให้คนตระหนัก (Aware) ต่อประเด็น (Issue) หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม ดังนั้น หนังสือพิมพ์ จึงมีคุณสมบัติที่สามารถเสนอเรื่องราวได้อย่างต่อเนื่อง และให้รายละเอียดได้มากกว่าสื่อมวลชนประเภทอื่น ๆ นอกจากนี้ หนังสือพิมพ์ยังสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างเสรีมากกว่าสื่อมวลชนประเภทอื่น (บุญเลิศ ศุภดิลก, 2528: 63) และถ้าหากมีเนื้อหา มาก หนังสือพิมพ์ ก็ยังมีคุณสมบัติที่จะโน้มน้าวและจูงใจให้ผู้อ่านคล้อยตามได้มาก นอกจากนี้ หนังสือพิมพ์ยังมีอิทธิพลก่อให้เกิดพฤติกรรมหรือสาธารณมติ ซึ่งหมายถึงความคิดเห็นรวมของประชาชน หรือกลุ่มความคิดที่มีต่อประเด็นข้อโต้แย้งต่าง ๆ กล่าวได้ว่า การที่สาธารณมติจะเกิดขึ้นได้นั้น นอกจากจะต้องมีประเด็นปัญหาแล้วยังจะต้องมีหนังสือพิมพ์เป็นสื่อกลาง ถ่ายทอดเหตุการณ์ ข้อเท็จจริงและการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นด้วย (ยุทธวัฒน์ ภัทรานุกัทร, 2521)

ปัจจุบัน หนังสือพิมพ์นับเป็นตัวกลางถ่ายทอดข่าวสาร ความรู้สึกรู้คิด และเหตุการณ์ต่างๆ สู่ประชาชนได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึงทางหนึ่ง และมีบทบาทสำคัญในการสร้างความเข้าใจของผู้อ่านต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งความเข้าใจ เหตุการณ์ต่าง ๆ รอบด้านที่ชัดเจน นับเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงอยู่ของประชาชนในสังคมที่มีความสลับซับซ้อนอย่างปัจจุบัน ดังนั้น หนังสือพิมพ์เป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งของประชาชน ที่จะนำมาใช้ในการป้องกันตนเองให้พ้นจากผลกระทบจากเหตุการณ์ต่าง ๆ และพร้อมกันนั้น ก็เปรียบเสมือนผู้ดูแลผลประโยชน์ของสังคมอีกทางหนึ่ง คือเป็นเสมือนกระจกบานใหญ่ที่สะท้อนให้เห็นภาพเหตุการณ์ในอดีตและปัจจุบัน เป็นหลักฐานเอกสารในการศึกษาค้นคว้าได้ตลอดไป

หนังสือพิมพ์ เป็นช่องทางสื่อสารอีกช่องทางหนึ่ง ที่สามารถเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันและการควบคุมเอดส์ ให้แก่ประชาชนของแต่ละประเทศ ได้มีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงพิษภัยของเอดส์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากเอดส์เป็นภัยไม่เฉพาะแก่ประเทศใดประเทศหนึ่งเท่านั้น แต่เป็นภัยต่อสังคมทั่วโลก การติดตามข่าวเอดส์จากหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพ ย่อมทำให้ผู้รับสารที่สนใจได้ประโยชน์กว้างขวางออกไปอีก จากข้อมูลและเหตุผลข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะวิเคราะห์เนื้อหาเรื่องเอดส์ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษของประเทศไทยและประเทศสิงคโปร์ ซึ่งอยู่ติดกันกับประเทศไทย ทั้งยังเป็นคู่แข่งทางการค้า การท่องเที่ยว และการสร้างภาพลักษณ์แก่ประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อจูงใจชาวต่างประเทศให้สนใจลงทุนหรือท่องเที่ยวในประเทศของตน เพื่อจะได้ศึกษาว่าหนังสือพิมพ์ของประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงกับประเทศไทย ได้ให้ความสำคัญแก่เรื่องเอดส์มากน้อยเพียงใด มีความสนใจ มีความคิดเห็น มีการใช้เนื้อที่ และมีทิศทางในการนำเสนอเกี่ยวกับเอดส์อย่างไร มีความแตกต่างจากหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษของประเทศไทยหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง วิเคราะห์เนื้อหาเรื่องเอดส์ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษของประเทศไทยและสิงคโปร์ มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความถี่ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องเอดส์ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ ของประเทศไทยและสิงคโปร์ ในช่วงระยะเวลา 1 ปี (พ.ศ. 2539)
2. เพื่อศึกษาเนื้อที่ (Space) ในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องเอดส์ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษของประเทศไทยและสิงคโปร์ ว่ามีปริมาณมากน้อยเพียงไร และมีความแตกต่างกันหรือไม่
3. เพื่อศึกษาทิศทาง (Direction) การนำเสนอเนื้อหาเรื่องเอดส์ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ ของประเทศไทยและสิงคโปร์ ว่ามีทิศทางบวก (Positive) หรือทิศทางลบ (Negative) มากน้อยเพียงไร และมีความแตกต่างกันหรือไม่
4. เพื่อศึกษาการนำเสนอเนื้อหาสาระเกี่ยวกับเอดส์ ด้านอาการของโรค วิธีการรักษา และการป้องกันแก้ไข ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษของประเทศไทยและสิงคโปร์ ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่
5. เพื่อศึกษาการนำเสนอเนื้อหาสาระเกี่ยวกับเอดส์ ที่มุ่งไปสู่กลุ่มประชาชนทั่วไป กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มติดเอดส์ ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษของประเทศไทยและสิงคโปร์ ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะเนื้อหาเรื่องเอดส์ ที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษของประเทศไทย 2 ชื่อฉบับ คือ หนังสือพิมพ์ The Bangkok Post กับหนังสือพิมพ์ The Nation และของประเทศสิงคโปร์ 1 ชื่อฉบับ คือ หนังสือพิมพ์ The Straits Times ช่วงเวลาที่ทำการศึกษา คือ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2539 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2539

การเลือกตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การเลือกหนังสือพิมพ์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ยอดจำหน่ายสูงสุดเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก จำนวน 3 ชื่อฉบับ ซึ่งได้แก่หนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษของไทยที่มียอดจำหน่ายสูงสุด 2 ชื่อฉบับ คือ The Bangkok Post กับ The Nation และของประเทศสิงคโปร์ 1 ชื่อฉบับ คือ The Straits Times

นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

1. เอดส์ หมายถึง กลุ่มอาการของโรค ที่เกิดจากภูมิคุ้มกันของร่างกายเสื่อมหรือบกพร่อง
2. หนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่เสนอข่าวสารรายวันเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งในการศึกษาเรื่องนี้ ได้แก่หนังสือพิมพ์ The Bangkok Post กับ The Nation ของประเทศไทย และหนังสือพิมพ์ The Straits Times ของประเทศสิงคโปร์
3. ความถี่ หมายถึง ความบ่อยครั้งในการเสนอเนื้อหาเรื่องเอดส์ในรูปแบบต่าง ๆ ที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ โดยนับจำนวนครั้งที่ปรากฏเป็นรายฉบับ

4. เนื้อที่ หมายถึง เนื้อที่ของการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเอดส์ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การวัดเป็นคอลัมน์นิ้ว
5. ทิศทาง หมายถึง ทิศทางในการเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวกับเอดส์ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกออกเป็นทิศทางเชิงบวกและทิศทางเชิงลบ
 - 5.1 ทิศทางเชิงบวก หมายถึง ทิศทางที่มีลักษณะให้ความรู้ ทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจถึงภัยและปัญหาเรื่องเอดส์ รวมทั้งรู้วิธีการรักษา และการป้องกันเอดส์
 - 5.2 ทิศทางเชิงลบ หมายถึง ทิศทางที่มีลักษณะทำให้ผู้อ่านเกิดความสะพรึงกลัว วิตกกังวล เศร้าโศก เสียขวัญ กาลังใจ และหมดหวัง
6. เนื้อหาสาระ หมายถึง เนื้อหาเกี่ยวกับเอดส์ที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยเน้นศึกษาเนื้อหาสาระที่เน้นถึงทางด้านอาการของโรค วิธีการรักษา และการป้องกันแก้ไข เนื้อหาสาระที่มุ่งสู่กลุ่มประชาชนทั่วไป กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มติดเอดส์
 - 6.1 เนื้อหาด้านอาการของโรค หมายถึง เนื้อหาที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพความเป็นไปของเอดส์
 - 6.2 เนื้อหาด้านวิธีการรักษา หมายถึง เนื้อหาที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการรักษาพยาบาล เพื่อให้ผู้ป่วยเอดส์มีชีวิตยืนยาวออกไป
 - 6.3 เนื้อหาด้านการป้องกันแก้ไขเอดส์ หมายถึง เนื้อหาที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกัน การควบคุม การให้การศึกษ และการแก้ไขปัญหการแพร่ระบาดของเอดส์

- 6.4 เนื้อหาสาระที่มุ่งสู่กลุ่มประชาชนทั่วไป หมายถึง เนื้อหาที่นำเสนอเพื่อให้ความรู้แก่ประชาชนทั่วไป ทั้งที่เป็นเพศชายและหญิงที่ไม่จัดอยู่ในประเภทกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มที่ติดเอดส์
- 6.5 เนื้อหาสาระที่มุ่งสู่กลุ่มเสี่ยง หมายถึง เนื้อหาที่นำเสนอเพื่อให้ความรู้แก่กลุ่มที่มีพฤติกรรมສ່ອນทางเพศ ทั้งที่เป็นเพศชายและหญิง ได้แก่ ชายรักร่วมเพศหรือเกย์ ชายรักสองเพศ หญิงที่ให้บริการทางเพศหรือโสเภณี กลุ่มติดยาเสพติดที่ใช้เข็มฉีดยาและหรือกระบอกฉีดยาร่วมกัน กลุ่มผู้ป่วยโรคเลือดที่ต้องรักษาด้วยวิธีการถ่ายเลือด ทารกในครรภ์ที่แม่ติดเอดส์ รวมทั้งภรรยาหรือคู่นอนของผู้ติดเอดส์
- 6.6 เนื้อหาสาระที่มุ่งสู่กลุ่มที่ติดเอดส์ หมายถึง เนื้อหาที่นำเสนอเพื่อให้ความรู้แก่กลุ่มผู้ที่ติดเชื้อเอชไอวี หรือผู้ที่เป็นเอดส์แล้ว

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

1. ในเชิงวิชาการวารสารสนเทศ จะทำให้ทราบถึงวิธีการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับเอดส์ ของสื่อหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษของประเทศไทยและสิงคโปร์ ว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร มีการกล่าวถึงเรื่องเอดส์ของแต่ละประเทศหรือไม่อย่างไร
2. ในเชิงเนื้อหาสาระ ช่วยให้ผู้สนใจเกี่ยวกับเอดส์ได้ทราบข้อมูลทั้งในประเทศและนอกประเทศ ตลอดจนความก้าวหน้าในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเอดส์ในด้านต่าง ๆ เช่น อาการของโรค วิธีการรักษา และการป้องกันแก้ไข ช่วยให้ผู้ประชาชนทั่วไป กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มติดเอดส์ ได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเอดส์มากขึ้น และนำความรู้นั้นไปปฏิบัติตนให้ถูกต้อง ช่วยให้มีผู้ติดเอดส์เพิ่มขึ้น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้ป่วยเอดส์ได้ในกรณีที่เกิดขึ้นกับครอบครัวของตน

3. ในทางปฏิบัติ ผลการศึกษานี้อาจจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะ ฝ่ายที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการกำหนดนโยบายการวางแผนการใช้สื่อมวลชนด้านสาธารณสุขของประเทศ ในการส่งเสริม แก้อา และ การให้ความรู้ด้านสุขภาพ ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ เรื่อง เอดส์ แก่องค์กรต่าง ๆ
4. ในเชิงข้อมูล ผลการวิจัยสามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานหรือแนวทางให้แก่ผู้ที่สนใจเกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหาเรื่องเอดส์ ในหนังสือพิมพ์รายวัน ได้ศึกษาค้นคว้าให้ลึกซึ้งต่อไป ให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้นต่อไป